

ՀՐԱԶԵՑ ԱՃԱՌԵԱՆԻ ՆԱՄԱԿՆԵՐԻՑ ՎԻԵՆՆԱՑԻ ՄԽԻԹԱՐԵԱՆՆԵՐԻՆ

Հրատարակող՝ ՄԱՐՏԻՐՈՍ ՄԻՆԱՍՅԱՆ

11.

Նոր - Նախիջևան
Նոյ. 16 [1909^թ]

Գերապատիւ

Հ. Ն. Ակինհան¹,

Թէս գրած նամակին պատասխանը չեմ սահցար դեռ, բայց ուրիշ կարեոր և ասիպողական գործի մը համար հարկ կը համարեմ երկրորդ գրաւթեամբ մը դիմել Ձեզ և խնդրել Ձեր պատասխանը:

Ազգային բարեգործ անհատ մը կ'առաջարկէ ինձ կազմել Արդի Հայերէնի կանոնաւոր բառարան մը, որ պարունակէ ներկայ լեզուին ամբողջ հարստութիւնը (ա. գրաբար բառեր, բ. նոր կազմուած և սովորական դարձած բառեր, գ. գաւառական ընտիր հայերէն բառեր), Մախքը ի՞նքը պիտի հոգայ: Ես ընդունեցի սիրով, որովհետեւ իմ հին փափաքս էր այդ և շատոնց արդէն արդպիսի նպատակի մը կը ձգտէի: Կազմած եմ արդէն Գաւառական ընդարձակ բառարան մը (30.000 բառով), որ Մայիսին պիտի ներկայացնեմ Լազարեան ճեմարանի մրցանակարաշխութեան: Կազմած ունիմ նաև նոր բառերու բառական ընդարձակ բառարան մը՝ որոնք նոր հեղինակներու ձեռքով կիրառուած են և աշխարհաբար լեզուին մէջ մտած: Այժմ հարկաւոր է ապագրական ծախքին վրայ խօսիլ: Նոյն ունձը կը փափաքի որ Գերքը տպուի վիեննայի վանքը, զոր իրաւամբ մեր ամէնէն յառաջադէմ հաստատութիւնը կը համարէ: Աւստի կը խնդրեմ որ հաճիք, ապարանատէր Հայր Մուրբին հետ խորհրդակցելով, յայտնել ինձ հետեւեալ հարցումներու պատասխանը:

1. Յանձն կ'առնէ՞ք նոյնպիսի բառարանի տպագրութիւնը:

2. Բուզբին ու տառերը ըլլալով կոյլաւի Գերմաներէն-Հայերէն բառարանին թղթին ու տառերուն տեսակէն, գրքին մեծութիւնն ու դիրքը ըլլալով ճիշտ Լառուսէի⁴ 1908 թուի տպագրութեան դիրքովն ու մեծութեամբ (այն է 10 սմ. 2 մլ: լայն և 16 սմ. 2 մլ. երկայնք երկու սինակով, առանց լուսանցքը հաչուելու), ի՞նչքան ծախք կը նատի 1000 օրինակը, 2000 օրինակը, 3000 օրինակը (ամէն մէկուն համար զատ զատ կը ինդրեմ նշանակել), 16 երեսնոց մէկ մամուլը: Բոլոր ծախսերը մէջը հաշուեցէք, թուզթ, տպագրութիւն մելան ևն:

3. Կը ցանկանայինք որ Բառարանը պատկերազարդ ըլլար: Ասոր համար կը խնդրեմ յայտնել թէ կանքը յարմարութիւն ունի՞ և առանձին վճարք համրէ է: Պատկերները պիտի ըլլան շատ փոքր ու հաստակ, ցոյց տալու համար այն առարդ կաները՝ որոնք լեզուով բացատրել կարելի չեն: Ինչ. առեւակ, առիւծ ևն: Ասոր համար կը նաքանչ ուղարկել գերմաներէն նոյնանման պատկերազարդ բառարան մը, որուն պատկերները տրամադրելի ըլլան Ձեզ և ես կը նշանակեմ միայն պատկերին համարը կամ էլք, առով գերբութեամբ կը գանէք և անդը կը գնէք: Եթէ առոր համար առանձին ծախք մը կայ, այդ առ Աշանակեցէք:

Գրքին ծաւալը չեմ կընար այժմէն որոշել: յոյս ունիմ որ հազար էջով բան մը կ'ըլլայն:

Թէ այս և թէ նախորդ նամակին պատասխանը կը խնդրեմ շուտով հաճիք ուղարկել: Ա. Մեղրոբի⁵ համար Ձեր նպատակուր պատասխանին ակնդէտ կ'ապահեմ:

Խոնարհ յարգանոց
և Ձերդ՝ Հ. ԱծԱԽԵԱՆ

։ Հ. Ներեւէ Ակննեան (1888-1963), Վիեննայի Միհիթարեան, ականաւոր բանասէր, ձեռագրագէտ, պատմաբան, ՀԱ-ի խմբագիր 1909-1913, 1920-1963. ունի բազմաթիւ աշխատութիւններ և յօդուածներ:

։ «Հայերէն զատուական իտարան», Թիֆլիս, 1913, 1441 էջ (ըմբինեան ազգագրագան ժաղավածուած, համուս, հատոր թ):

։ Կոյլաւ Հ. Ա., Տառապիրք գերմաներէն-հայերէն, Պիեննա, 1889:

։ Petit Larousse illustré, Փրանսերէն լեզուի հասարակ և յառուկ անունների համառող բառարան, որ ամէն տարի Լոյս է տեսնում բարեփախուած և լրացուած:

։ Հր. Աւանեան այսպիսի բառարան չպատրաստեց: Այն առաջարկուց եղել է ինչ-որ Մ. Պալեան. և ու զոր առաջարկած էր իրեն Մ. Պալեան Ան սկսած էր արգէն տեսնել պատրաստութիւններ: բայց Պալեան ետ առած էր իր խոստումը (Հ. Ն. Ակինեան, ՀԱ, 1953, էջ 456):

։ Ցեղաւնամ. 8, ծան. 2:

12.

[Նոր-Նուի իշեան

1910 Փետրվ. 2]

Գերապատիւ Հայր Ակինեան,

Նախ շնորհակալութիւն կը յայտնեմ Զեզ, որ խնայած չէք Զեր ջանքերը՝ Հանգէսի Փետրվարի թիւին մէջ սկսելու Ս. Մեսրոպի երրորդ հատորը (Հայոց գրեւը): Սակայն խորին ցաւով տեսայ որ գրքին առաջին դյուսից անձանաչելի ըլլալու չափ յապաւուած է: Յօյտանի է թէ այս յապաւումը եղած է Հաթեան նշանագրեր չունենալով պատրաստի: Զեր կողմէ աւելցուցած էք սա՛ Խօսքերը թէ բոլոր նշանագրերը դնել նպատակազուրկ կը համարի: Խնչազէս պիտի ընէք ուրեմն, երբ նշանագրաց վերջին հատուածով սկսուի հոմեմտութիւն Հաթեան նշաններու և հայ նշանագրերու, որ իմ աշխատութեանս նշանաւոր արգիւնքներէն մէկն է: Հաթեան նշանագրերը դնելով՝ ես ունեմի երկու նպատակ: Նախ տալ այն հայոց համար (որոնք միջոց չօւնին ենսէնի խոշոր գիրքը՝ ձեռք բերելու, կամ լեզուին ծանօթ չեն), մի համառօտ այլքենարան, որպէս կարելի կը լինէր նոյնպիսի արքանագրութիւններէ օգտուելու համբուն մէջ մտնել: Երկորոդ՝ Հայ նշանագրերու (իմաստնոց նշանագրերը) հետ համեմտառութեան եղր, որովհետեւ հայոց մէջ բաւական տարածուած կը տեսնեմ այն սխալ կարծիքը թէ հայ նշանագրերը ծագած են Հաթեաններէն: Ֆէ վերջապէս, եթէ Հաթեան Հայերն են, պէտք է ուրեմն որ հՀայոց գրերուն ուսումնական բարութիւն մը անպատճառ ունենայ անոնց ամբողջական ցուցակը: Այս մասին ես նախապէս դիմած լինելով Զեզ և կարծելով միանգամացյն թէ ունիք պէտք եղած տառերը, չստացայ բացասական պատասխան: Նշանագրերուն համար գրեցիք թէ յանձն կ'առնէք փորագրել տալ: Արդէ եթէ նշանագրերը կարելի է փորագրել տալ, կարելի չէ՞ արգեօք փորագրել տալ նաև միւս պակաս Հաթեան նշանները, որոնք թուով շատ աւելի նուազ ըլլալով քան նշանագրերը, բնականարար և աւելի գիրքին պիտի ըլլան: Այս պատճառու այժմ կ'սուածարկեմ Զեզ:

1. Եթէ կարող էք՝ պատրաստել տուէք պակսոս հաթեան տառերը խմբագրութեան ծախսով, եթէ այս բանը անկարելի է, այն ժամանակ ստիպուած եմ ծախքը իմ վրաս վերցնել: Աշխարհաբար բառարանի՝ առթիւ գրած էիք թէ պատկերներու փորագրութիւնը շատ չնշին գներով կարելի է ընել, իսկ այս նշանները աւելի աժան պիտի ըլլան: Ուստի կը խնդրեմ որ նախ գները յայտնէիք ինձ, որպէս զի թէ իրոք աժան բան մ'են, որինակ մինչեւ 5 րուրլի, իմ ծախսովս փորագրել տամ: Այս պատճառացային ինձ տրուելու են այնքան արտապեալ որինակներ, որչափ հարկ է ծածւ կելու համար ըրած ծախք:

։ 2. Եթէ փորագրութիւնը թանկ է, այն ատեն կը խնդրեմ որ արտապաւութեան մէջ իմ բնագիրը անփոփոխ պահուի և միայն չդանուած հաթեան տառերուն տեղը բաց թողուի, որ «թիւ 1. (բաց տեղ) Աստուածա: Պակասներուն տեղ եւ անձամբ

ձեռքով նկարելով կը լեցնեմ . . . : Հայկական տպագրութիւնները այսպէ՞ս կը լինին մին . . . կամ թէ ոչ՝ հոս ամէն ինչ եռապատիկ աժան ըլլալով՝ կրնամ նոր՝ փորագրել տալով տպագրել: Այս խնդրածներս կը փափաքէի որ անպատճառ ուշագրութեան առնէիք, որովհետեւ հայկակ պարագային ստիլուած պիտի լինիմ ոչնչացնել ամբողջ այդ մի թերթը և հոս նոր ծախքեր ընելով՝ ամբողջ թերթը տպել եւ էջանամարներն ալ խանդարել, ինչ որ իմ վրա աւելի մեծ ծախս պիտի նստի:

«Նշանագիրք իմաստնոցը արդէն ուզարկած ըլլալով Ձեզ, կը խնդրեմ որ անգոմ մը ուշագրութեամբ աչքէ անցունէք և յայտնէք թէ պիտի կարենա՞ք ամբողջութեամբ տպել. Եթէ նորէն յապատճեններ պիտի ըլլան, կամ եղած նշանագրերէն մէկը միւսը պիտի կրնատուի, այն ասեն կը խնդրեմ որ բարեհաճիք ձեռագիրը ետ ուղարկել: Եթէ Հանդէ Ամսօրեայն ալ չկարենայ ամբողջութեամբ տպել այդպիսի յօդուած մը, ըսկէ թէ այդպիսի յօդուած մը բնաւ տպուելու չէ հայոց մէջ»:

Կապասոմ ուրեմն Ձեր պատասխանին և միանգոտայն արտասպառթեան փորձերուն, զոր յուսով եմ անշուշտ պիտի ստանամ: Դուք ինքներդ լինելով մեր ամէնէն ձեռնաս բանասիրներէն մէկը այսկազմի մէջ թոյլ տուէք ինձ յայտնել կարծիք: Տաշեան և Ակինեան այսօր հայ բանասիրութեան հորիզոնին վրայ փայտուած միակ աստղերն են: մարածներ կատ ունինք, բայց անոնց խօսքը չեմ ըներ), — անշուշտ ինքնին իսկ պիտի ցանկաք որ բանասիրական այսպիսի աշխատութիւն մը ըստ կարելոյն լու ըլլայ: Տպագրութեան մէջ սպրդած են քանի մը տառասիններ ալ, բեռնագրութեանց աղիսակին մէջ զաղափարանշանները ամբողջապէս շինալ են շարուած, կ'երեայ թէ ձեռագիրը VERSO ունենալով, շարքը շփոթուած է: այս սխալները կրնայի ուղղել արտասպառթեան մէջ»:

«Նուիրակ» բարին մասին գրածան կը ցաւիմ որ ուշ է հասեր ձեր ձեռագը, հիւանդութեան պատճառաւ: Ձեր տուած օրինակները բածս աւելի հաստատեցին: Եթէ Կ'ուզէք նոր փոքր յօդուած մը գրեմ այս մասին Հանդէսի համար, հիմուելով Ձեր օրինակներուն վրայ:

Կը փափաքէի գիտնալ թէ ի՞նչ եղաւ Թաւրիզի ձեռագրաց արտասպառթիւնը Հանդէսի կողին վրայ այս անգամ հարց մը տրուած էր քաղաքական տեսութեան համար: Մենք կը փափաքէինք որ Հանդէսը օրէ օր աւելի մեծնայ և ամբողջապէս նուիրուի հայագիտութեան, ուստի ոչ միայն իմ, այլ և մեր թիմական գպրցին (որ քամոնորդ է) և մեր բալոր ուսուցիչներուն կարծիքն է որ այդպիսի տեսութիւններ ի սպառ մուտք չգործեն Հանդէսի մէջ: և ո՛չ միայն այդպիսի քաղաքական տեսութիւններ, այլ և ա՛յնպիսի Ծղատառոն-մշտատառնշներ, որով Թաթուլ Վանանդեցին մեր գումիք կ'ուսւեցնէ ահա այս երկու անգամ է: Կը զարմանած Հ. Մէնկվիշեանի վրայ: ինքը վիենական է, դիտէ ընտիր ոսկեգիրական հայերէն, բանասիրական և լինգուարանական կարողութեամբ օժտուած է, և զեր կը կենաց կը գրէ այդպիսի բաներ, որ և ես ալ չգիտեմ ի՞նչպէս որակեմ: Պօլիս ն- Յ հաս օրուերք ունի, ասոնց մէջ տեղ զակացաց: ո՞ր տեսնուած է որ ամսաթերթ մը, գիտական-ուսումնական ամսաթերթ մը, ելլէ այսպիսի հասարակ լրադրական բաներ գրէ: ի սկը Աստուծոյ, հնառն պահեցէք Հանդէսը այս շեղուած ձամքէն: Թողէ՞ք ատոնք Վենեսէրի Բազմազէպին: Բա՛զ մէկ հատ չնորհով թերթ ալ հայերը ունենան: Բանասէրի օրինակը աշքի ըլլայ:

Նոր հարց մը. — ձեռքի տակ բոլորովին պատրաստ ունիմ Classification¹⁰ին թարգմանութիւնը, կրնապատիկ ընդարձակած և ամէն բարբառով ալ նմոյշ մը գրած, կրնամը ընդունուիլ Հանդէսի մէջ: և ատոր աղագրութեան իրաւունք ստանալու համար ա՞ւր պէտք է գիմել և ինչպէս, որովհետեւ իրաւունքը ըստ սովորութեան վերապահեալ է հրատարակչին: Հանութեան գէպքում¹¹ յանձն կառնէի՞ք գիմել, ուր հարցին է¹²:

1910 Փետրվ. 2

Խոհարհ յարգանոք
Զերդ՝ Հ. ԱմԱԼԵՍԱՆ

1 «Հայոց գրեր», Խախ՝ ՀԱ, 1910-1915, 1921, ապա՝ Աղդ. մատ., կթ., 495 էջ;

2 Jensen H., *Hittiter und Armenier, Սարարուրդ*, 1898, տախտակ Ա-ժ:

3 Տի՛ս Նամ. 11:

4 Այս խմբագրական խնդիրը լուծուել է այսպէս. «Թաղափարանշանները ... թռւով 57 են ըստ Ենսենի հաւաքման, որնցմէ կը ներկայացնենք ևս ինչ ձևեր միայն, ամբողջական ցանկը տալու համար նշաններ չգտնուելով» («Հայոց գրերը», էջ 5):

5 «Հայ նշանագրերու նոր ցուցակ մը», ՀԱ, 1927, էջ 205 և յաջ.:

6 Շնորհական և նարարար բառերը (Սարգարանութիւն), ՀԱ, 1910, թ. 4, էջ 119-120: Յ. Ակինենանը ն. տ., էջ 9 և յաջ., բազմաթիւ վկայութիւններից եզրակացրել է, թէ Ենիքանից նշ. արքայի անձնապահ, բարապահ, իսկ ըստ Ան-ի՛ 1. Պալատական յատուկ պաշտօնեայ՝ որ արքունիք կանչուած անձերին առաջնորդում էր թագաւորի առաջ. 2. Թագաւորի կամ իշխանի առաջից գնացող պաշտօնաւոր՝ որ նրա գալուստն է յայտարարում և ճանապարհ առաջ անուում: (Հայ. արմ. բառ., նոյեմբ.)

7 Տրուած աննշան քաղաքական հարցը ՀԱ, 1910, թ. 2-ի 1-ին կողքի ներսում է, պատսխան Հոգրիզուն թերթի թ. հիմքն:

8 Թարու Վանանդեցին Հ. Գարբիէլ Մէնկվշեանն է, որ ստորագրել է նաև Մ. Մանուսիկ և Մեծածեցի: ՀԱ 1910ում ունի Հայ կենսք 1909-1910, յօդուածը, էջ 34ում Գրագուտը և Հայերս ենթավերներագրը. Ան-ը սա է նկատի ունեցել, որին այսպէս է պատասխանուել ՀԱ 1910, թ. 4-ի 1-ին կողքի ներսում: Ա. Ա. Առանձին անմակ պիտի դրուի: Բայց ինչ ո՞՛ը խմբագրութիւնն էր Հայի, հրապարակ ալ կ'ուզենք լուսաբաններ Գաղտնիք մը չէ, որ հայ հասարակութիւնը գեռ ի վիճակի չէ՝ զուտ գրական կամ մանաւանդ բանադրիանք թերթ ապրեցնելու: ՀԱ-ի 24 տարուայ ընթացքը պարզապէս ցրիւշէստիկան զանուութիւնն է Միաբանութեան համար: Բայց հազիր թէ Շիլայսան Մլախոսն — ինչպէս գարմանօք կարդացրինք Զեր նամակին մէջ — սկսանք խառնել, աւելի յուսառան և հանելի երկարութիւնն ըն պահու քածանորդներու ցանկը ... C'est l'argent qui fait la guerre Կամ լաւագոյն գերմ.՝ Gold regiert die Welt! Կարծենք ամէն զոհարեւութիւն ալ չափ մը կ'ունենայ, չէ՞: 2. Բացարձակապէս հաւատարիմ կը մնանք հայագիտական թերթի նկարագրը պահելու: Բայց եթի հայերենով զրագիլն հայագիտական է, ո՞չչափ ևս առաւել՝ հայ անհատվ է հայ աղոսվ պարապելը. Մեր յօդուածներու չափելու կարգին այս էս:

9 «Բնասակէ», հայագիտական հանդես, Փարիզ, 1899-1907, խմբագր և տոնքէն կ. Բառամաշենք, գեղագործ և հայագէտ: Ակզրում միայն հայագիտական, յետագյում տեղ է յատկացրել նաև գեղարվեստական գրականութեանը, ազգագրութեան, հասարակական, մանեսագիտական, արհեստագիտական խնդիրների, բայց այդ խառնուրդն անդամ չի փրկել հանդէսը:

10 H. Adjarian, *Classification des dialectes arméniens*, [Հայերէն բարբառների դասակարգում], Փարիզ, 1909, 88 էջ:

11 Ինքնագրում՝ այսպէս:

12 Հ. Աճառեան, Հայ բարբառագիտութիւն: Աւրուազի և դասաւորութիւն հայ բարբառների (բարբառագիտական բարտեղով): Մասկուս - Ն. Խախիչի ան, 1911, 305 էջ, էմինեան ազգագրուկ ժողովածու, հաս. Ը:

(Տարութակելի՝ 6)

ՄԱՐՏԻՐՈՍ ՄԻՆԱՍԵԱՆ